

РЕШЕНИЕ

№ 14186

гр. София, 14.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 17.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **2222** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на М. А. Ф., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу РЕШЕНИЕ № 228Х от 29.12.2025г. на интервюиращ орган в РПЦ – [населено място] – В. Д., с което не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила последваща молба рег. № КП-01-8443 от 15.12.2025 г.

По изложените в жалбата съображения се моли същата да бъде уважена. Сочи се, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че административният орган е обсъдил избирателно релевантните обстоятелства, като е приел, че завръщането на чужденеца в държавата му по произход – С., не попада в хипотезата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО. Изтъква се, че независимо от липсата на допълнителни писмени доказателства, обстоятелствата относно въоръжените конфликти в Североизточна С. са общоизвестни и са настъпили след напускането на страната по произход и след подаването на първоначалната молба. Подчертава се, че не е отчетено нежеланието на жалбоподателя да участва във военните конфликти в района, където е роден и където би попаднал при евентуално завръщане. Сочи се още, че не са обсъдени обстоятелствата по чл. 4, т. 2 и чл. 5, т. 2 от Директивата, както и състоянието на съдебната система в С. и възможността за ефективна защита. По тези съображения се иска отмяна на решението и връщане на преписката за ново произнасяне. Претендират се разноси по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят М. А. Ф., чрез адв. С. Г., редовно призован, не се явява. С молба от 17.03.2026 г., подадена от адв. Г., се поддържа жалбата. Навеждат се доводи за неизясняване на релевантните обстоятелства относно евентуалното завръщане на чужденеца в

страната му по произход и за несъобразяване с изискванията на Директивата.

Ответната страна не се представлява в съдебно заседание, като по делото е постъпило писмено становище чрез юрк. Д., за неоснователност на жалбата и моли същата да се отхвърли. Твърди се, че Решение № 228X от 29.12.2025 г. е издадено при спазване изискванията на ЗУБ. Посочено е, че в хода на административното производство са преценени всички относими факти и обстоятелства, свързани с личното положение на жалбоподателя и с държавата му на произход, като не са установени нови обстоятелства от съществено значение. В тази връзка се поддържа, че правилно е прието наличието на предпоставките по чл. 76б, ал.1, т.2 ЗУБ за недопускане на последващата молба до разглеждане по същество, поради което се иска жалбата да бъде отхвърлена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД, КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ ПО ДЕЛОТО, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 04.02.2026 г. входирана в АС-Хасково, от където делото е препратено – на 20.02.2026г. по отношение на връчване от 21.01.2026 г.-л.38 пр.дело- е в срок, от адресат с правен интерес, поради което следва да бъде разгледана по съществото ѝ.

По съществото съставът съобрази следното:

Производството пред ответника е образувано по молба рег. № КП-01-8443/15.12.2025 г. /л.56/ от М. А. Ф., от мъжки пол, [дата на раждане] в З., обл. Д. А., С., гражданин на С., етническа принадлежност: арабин, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение – женен, ЛНЧ [ЕГН], която е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ. Посочено е още, че личните данни на кандидата са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, тъй като не е представил документ за самоличност.

Визирано е, че за първи път сирийският гражданин е подал до председателя на ДАБ при МС молба с вх. № 105450-4811/13.08.2024г. за предоставяне на международна закрила в Република Б., като по същата с Решение № 13183/17.12.2024 г. на председателя на ДАБ при МС на лицето е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут, поради липса на предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

Решението е било предмет на съдебен контрол пред Административен съд – Хасково, който с Решение № 1548/21.02.2025 г. по адм. дело № 167/2025 г. е отхвърлил жалбата. С Решение № 7500/08.07.2025 г., постановено по адм. дело № 3322/2025 г. по описа на Върховния административен съд, е оставено в сила решението на Административен съд – Хасково.

Посочено е, че с настоящата последваща молба М. А. Ф. не е представил никакви писмени доказателства.

В последващата молба чужденецът е заявил, че съществува реална опасност от тежки посегателства върху него поради започналата гражданска война в родината му. Изтъкнал е, че напрежението между отделни групировки в страната продължавало да ескалира в борбата им за власт. Споделил е, че е получавал заплахи и върху него било оказвано насилие на етническа основа. Заявил е още, че е кюрд, а една от водещите групировки, която искала да влезе във властта, била кюрдска организация и при завръщането му можело насилствено да го присъединят към кюрдските въоръжени сили. Посочил е също, че се страхувал да не стане жертва на хомофобско отношение. Поддържал е, че последващата молба не е подадена с цел забавяне или затрудняване на връщането му в С., а е мотивирана от страх и реална опасност от посегателства върху живота му, репресия, изнудване, насилие и дискриминация.

В оспореното решение е прието от ответника, че в подадената последваща молба са налице съществени противоречия със заявеното в предходното производство. При регистрацията и в проведеното първо интервю лицето е заявило, че е арабин и не е имало проблеми на етническа и

религиозна основа, никой не го е заплашвал и върху него не е било упражнявано насилие. В последващата молба обаче е посочил, че е кюрд, че е получавал заплахи и е бил обект на насилие на етническа основа, без да е обяснил кога, къде, от кого и поради какъв етнически признак това се е случило. Отражено е още, че изявлението за опасност от насилствено присъединяване към кюрдски въоръжени сили не кореспондира с данните за района, от който произхожда лицето. В тази връзка е използвана справка на Дирекция „Международна дейност и проекти“ към ДАБ, от която се установява, че районът около р. Е. в провинция Д. ал Зор, включително в посока Ал М., е под контрола на преходното правителство, а не на кюрдските сили, от които молителят твърди, че се страхува. Прието е също, че не са налице данни за съществена промяна в общественно-политическия живот в С. след падането на режима на Б. А.. Посочено е, че към датата на произнасянето няма информация да са регистрирани масови случаи на физическо или психическо насилие, дискриминационни мерки или други тежки посегателства, които сами по себе си да обосновават допускане на последващата молба. Маркирано е още, че семейството на молителя – съпругата му, децата му, родителите му, брат му и сестрите му, са останали да живеят в С., без да са изложени конкретни данни да са станали обект на насилие, изнудване или дискриминация.

С оглед изложеното молбата не е допусната до последващо разглеждане.

В СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО е представена нова актуална справка за страната по произход към 11.02.2026 г. (л.14 и сл.), от която се установяват настъпили съществени общественно-политически промени, след падането на режима на Б. А. на 08.12.2024 г. довели до формиране на преходно управление. В тази връзка са налице и данни за предприети мерки за институционално и икономическо възстановяване на страната. За първи път от 14 години насам С. отново легално изнася суров петрол, като около 600 000 барела са напуснали пристанището Т. на 1 септември 2025 г. На 25 август 2025 г. Министерството на финансите на САЩ официално премахва С. от санкционните разпоредби на Кодекса на федералните разпоредби и оттогава международната търговия на страната е възобновена. На 5 септември 2025 г., в присъствието на президента А. ал Ш., е създаден Сирийски фонд за развитие. Фондът, финансиран главно от дарения от частния сектор и сирийски граждани в С. и в чужбина, е предназначен за подкрепа на възстановяването и създаването на работни места. Установяват се и данни за завръщане на значителен брой сирийски граждани в страната. Данните сочат и наличие на процеси по възстановяване и международна подкрепа, съчетани обаче с продължаващи предизвикателства пред сигурността в отделни региони, в т.ч. провинция Д. ал Зор, където контролът е разпределен между различни сили и се регистрират инциденти, свързани със сигурността. Наред с това се отчита значителен брой завръщащи се бежанци и вътрешно разселени лица, като се предприемат мерки за тяхната подкрепа, въпреки съществуващите трудности при възстановяването, достъпа до услуги и жилищния фонд.

В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 12 декември 2025 г. е отразено, че общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024 г. насам достига 1 275 882 души. Завръщането на вътрешно разселените лица също продължава, като общият брой на завърналите се вътрешно разселени лица достига 1 955 090 души, 1 073 353 от които са напуснали места за настаняване на вътрешно разселени лица, главно в С. и Североизточна С.. В друга актуална информация на ВКБООН е посочено, че от 8 декември 2024 г. насам приблизително 1 413 967 сирийци са се завърнали в страната си на произход. Основните причини за завръщане на сирийците остават непроменени с течение на времето, като най-често посочваните са политическите развития, подобрената сигурност и събирането на семействата.

СЪДЪТ ОТ ПРАВНА СТРАНА НА МИРА СЛЕДНОТО:

Видно от чл.76а от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл.13, ал.2 от ЗУБ. С разпоредбите на чл.76а – чл.76в от ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл.40 – чл.42 от Директива 2013/32/ЕС. С чл.33, ал.2, б.,„а“ – „д“ от Директива 2013/32/ЕС държавите членки са ограничени да приемат, че една подадена молба за международна закрила е недопустима само в изчерпателно посочените в нея случаи.

Въз основа на изложеното се прави извода, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, надлежно определен по реда на чл.48, ал.1, т.10 от ЗУБ – интервюиращ орган на ДАБ, явяващ се национален решаващ орган по чл.2, б.,„б“ от Директива 2013/32/ЕС, овластен с правомощието по чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ след предварителното разглеждане на допустимостта на последващата молба. В тази връзка интервюиращият орган В. Д., със Заповед №РД-05-281 от 13.04.2022г. от Председателя на ДАБ на л.47, е определена като компетентна да извършва действия по ЗУБ, поради което постановеният акт има характер на валиден индивидуален административен акт.

Съдът не споделя довода, че има процесуални нарушения вкл. съществени такива. Въпреки, че с последващата молба не е изложено нито едно ново конкретно обстоятелство – било свързано с държавата по произход, било с личното качество на лицето-ответникът обстоятелствено и отново е разгледал причините за напускане на страната на фона на последната ситуация в С. от актуалната справка към момента.

Правилно е прието, че молбата е последваща, за което страните не спорят.

Съдът напълно споделя извода на ответника, че не само трябва да се посочат нови обстоятелства, непреразглеждани преди, но и те следва да са от съществено значение за личното положение на търсеция международна закрила или относно държавата му по произход.

Видно от молбата, лицето изразява основно нежеланието си да се върне в С. предвид бъдещи опасения от новата политическа обстановка, като не представя никакви писмени доказателства в подкрепа на изложеното. На лицето са били разяснени правата по последващата молба, вкл. и правото му да представи доказателства. Такива обаче не са представени. При това положение правилно интервюиращият орган е извършил преценката по чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ въз основа на наличните по преписката данни и приложената справка за страната по произход.

Съдът намира за правилен извода, че твърденията в последващата молба на л.56 са общи и бланкетни и не сочат на нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на молителя. Позовава се на започналата гражданска война и променената обществено-политическа обстановка. Твърди, че в условията на война не е необходимо страха да се доказва, както и да прилага доказателства за насилие. Сочи, че в района, където ще се завърне е под контрола на кюрдските сили. От друга страната изтъква, че в страната ни се чувства спокоен. При първата молба чужденецът е заявил, че е арабин, не е имал проблеми свързани с неговия етнос или религия и никой не го е заплашвал. Поради това правилно ответникът е преценил, че тези нови твърдения не могат да бъдат приети като достоверни и не представляват нови обстоятелства от съществено значение.

Също така правилно е преценено, че не е налице конкретна връзка между твърдения риск и мястото, с което е свързан молителят. От данните по преписката се установява, че лицето е родено в З., обл. Д. ал Зор. От използваната от органа справка е видно, че районът около р. Е. в провинция Д. ал Зор, включително в посока Ал М., е под контрола на преходното правителство, а не под контрола на кюрдските сили, от които молителят заявява страх с последващата си молба. Това обстоятелство в значителна степен опровергава тезата, че при завръщането му съществува реална опасност да бъде насилствено присъединен към кюрдски въоръжени сили.

По отношение на представената пред съда нова актуална справка към 11.02.2026 г. /л.16/ следва

да се има предвид, че същата съдържа данни както за процеси на стабилизиране в С. след смяната на властта, така и за продължаващи предизвикателства пред сигурността в отделни райони, вкл. в провинция Д. ал Зор. Видно е, че на национално ниво са налице процеси по възстановяване на държавното управление, икономическо раздвижване, отпадане на част от ограниченията за пътуване, създаване на възстановителни фондове, функциониране на международна подкрепа и значителен брой доброволни завръщания на сирийски граждани.

Следва да се съобрази и отразеното в новата справка относно данните на ВКБООН. Видно от същата, към 12 декември 2025 г. общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024 г. насам достига 1 275 882 души, а броят на завърналите се вътрешно разселени лица достига 1 955 090 души. Посочено е още, че ВКБООН оказва логистична, транспортна и финансова подкрепа на завръщащите се сирийски граждани, включително за тяхната реинтеграция. Тези данни сами по себе си не изключват наличието на рискове в отделни райони на страната, но са показателни, че към настоящия момент не е налице общо влошаване на обстановката в С. в степен, която сама по себе си да обуславя допустимостта на последващата молба.

От друга страна, новата справка съдържа и данни, че в провинция Д. ал Зор продължават да съществуват инциденти, свързани със сигурността, както и че в отделни части на провинцията има смесен и оспорван контрол, при наличие жертви сред цивилното население. Посочено е, че към края на май 2025 г. северните и североизточните райони на провинцията са под контрола на Сирийските демократични сили, районът около р. Е. се контролира от преходното правителство, а в отделни райони, включително около Ал М. и А. К., са налице зони със запазено или оспорвано влияние. В справката са отразени и данни, че в периода март – май 2025 г. в провинция Д. ал Зор са регистрирани множество свързани със сигурността инциденти, както и цивилни жертви.

Това обаче не е достатъчно само по себе си да обоснове допускане на последващата молба. Данните касаят общата обстановка в провинцията и не установяват нови обстоятелства от съществено значение конкретно за личното положение на молителя. Не се установява и такава ескалация на насилието в релевантния за лицето район, която да обоснове извод, че всяко цивилно лице, единствено поради присъствието си там, е изложено на реална опасност от тежки посегателства.

Следва да се отбележи и че частта от новата справка относно племето Багара е неотнормима към предмета на спора, доколкото жалбоподателят не е навел твърдения да принадлежи към това племе, нито е обосновал риск за себе си в тази насока.

Не без значение е и обстоятелството, че семейството на лицето е останало да живее в С., като липсват конкретни данни да е станало жертва на насилие, дискриминация или други тежки посегателства. Това също не подкрепя тезата за наличие на нови съществени обстоятелства, които да налагат ново разглеждане по същество.

Следователно съдът намира, че и с оглед новата справка не се установяват такива нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на молителя или относно държавата му по произход, които да обуславят допустимост на последващата молба. оглед изложените съображения и правилно ответникът е счел, че последващата молба не следва да се допуска до разглеждане по общия ред. Няма никакви нови обстоятелства, които налагат разглеждането ѝ по този ред. показателен е и факта, че освен, че има наведени общи съображения за променената обществено-политическа обстановка, то и лицето мотивира нежеланието си да се върне с обстоятелството, че се чувства добре в страната ни.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на М. А. Ф., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу

РЕШЕНИЕ № 228Х от 29.12.2025 г. на интервюиращ орган в РПЦ – [населено място] – В. Д., с което не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила последваща молба рег. № КП-01-8443 от 15.12.2025 г.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ:

Съдия: